

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 11.

Vydána dne 8. března 1928.

Obsah: (33. a 34.) 33. Vyhláška o rozšíření platnosti obchodní úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 23. dubna 1925 na svobodné město Gdąnsko. — 34. Návrh úmluvy o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů.

33.

Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 9. února 1928

o rozšíření platnosti obchodní úmluvy mezi republikou Československou a republikou
Polskou ze dne 23. dubna 1925 na svobodné město Gdąnsko.

Polská vláda oznámila podle čl. XXVII obchodní úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 23. dubna 1925, č. 202 Sb. z. a n. z roku 1926, že svobodné město Gdąnsko se stává smluvní stranou v této úmluvě a že přijímá závazky a nabývá práv z ní plynoucích.

Rozšíření úmluvy se stává účinným dnem 24. února 1928.

Dr. Beneš v. r.

34.

Návrh úmluvy

o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

NA

SEDMÉ MEZINÁRODNÍ KONFERENCI PRÁCE

BYL SJEDNÁN TENTO NÁVRH ÚMLUVY

A

DOPORUČENÍ:

Projet de convention concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de réparation des accidents du travail.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'égalité de traitement des travailleurs nationaux et étrangers victimes d'accidents du travail, deuxième question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à accorder aux ressortissants de tout autre Membre ayant ratifié la dite Convention qui seront victimes d'accidents du travail survenus sur son territoire, ou à leurs ayants droit, le même traitement qu'il assure à ses propres ressortissants en matière de réparation des accidents du travail.

Cette égalité de traitement sera assurée aux travailleurs étrangers et à leurs ayants droit sans aucune condition de résidence. Toutefois, en ce qui concerne les paiements qu'un Membre ou ses ressortissants auraient à faire en dehors du territoire du dit Membre en vertu de ce principe, les dispositions à prendre seront réglées, si cela est nécessaire, par des arrangements particuliers pris avec les Membres intéressés.

Draft Convention concerning equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventh Session on 19 of May 1925, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents, the second item in the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twentyfive, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to grant to the nationals of any other Member which shall have ratified the Convention, who suffer personal injury due to industrial accidents happening in its territory, or to their dependants, the same treatment in respect of workmen's compensation as it grants to its own nationals.

This equality of treatment shall be guaranteed to foreign workers and their dependants without any condition as to residence. With regard to the payments which a Member or its nationals would have to make outside that Member's territory in the application of this principle, the measures to be adopted shall be regulated, if necessary, by special arrangements between the Members concerned.

(Překlad.)

Návrh úmluvy o rovnocenném nakládání s cizími a domácími zaměstnanci ve věci odškodnění pracovních úrazů.

Všeobecná konference Mezinárodní organizace práce Společnosti Národů,

svolaná do Ženevy správní radou Mezinárodního úřadu práce a tam se shromáždící dne 19. května 1925 ke svému sedmému zasedání,

když se rozhodla přijmouti různé návrhy vztahující se na rovnocenné nakládání s domácími a cizími zaměstnanci utrpěvšími pracovní úrazy, druhou to otázku, danou na denní pořad tohoto zasedání, a

když rozhodla, aby tyto návrhy nabyly formy návrhu mezinárodní úmluvy,

usnází se dnes, pátého června 1925, na níže uvedeném návrhu úmluvy, který má býti ratifikován členy Mezinárodní organizace práce podle ustanovení části XIII. mírové smlouvy Versailleské a souhlasných částí ostatních mírových smluv:

Článek 1.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, že příslušníkům kteréhokoli jiného členského státu, který tuto úmluvu ratifikuje, nebo jejich členům rodiny, poskytne při pracovních úrazech, utrpěných na jeho území totéž zacházení, jaké zaručuje svým vlastním příslušníkům ve věci odškodnění pracovních úrazů.

Tato rovnocennost v nakládání bude zabezpečena cizím zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům, aniž by jakkoli byla vázána podmínkou trvalého bydliště. Pokud však jde o plnění, jímž by některý z členských států nebo jeho příslušníci, podle této zásady byli povinováni mimo území tohoto členského státu, bude příslušný postup upraven, bude-li toho třeba, zvláštními úmluvami, sjednanými mezi interesovanými členskými státy.

Article 2.

Pour la réparation des accidents du travail survenus à des travailleurs occupés d'une manière temporaire ou intermittente sur le territoire d'un Membre pour le compte d'une entreprise située sur le territoire d'un autre Membre, il peut être prévu qu'il sera fait application de la législation de ce dernier par accord spécial entre les Membres intéressés.

Article 3.

Les Membres qui ratifient la présente Convention et chez lesquels n'existe pas un régime d'indemnisation ou d'assurance forfaitaires des accidents du travail conviennent d'instituer un tel régime dans un délai de trois ans à dater de leur ratification.

Article 4.

Les Membres qui ratifient la présente Convention s'engagent à se prêter mutuellement assistance en vue de faciliter son application, ainsi que l'exécution de leurs lois et règlements respectifs en matière de réparation des accidents du travail, et à porter à la connaissance du Bureau international du Travail, qui en informera les autres Membres intéressés, toute modification dans les lois et règlements en vigueur en matière de réparation des accidents du travail.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 2.

Special agreements may be made between the Members concerned to provide that compensation for industrial accidents happening to workers whilst temporarily or intermittently employed in the territory of one Member on behalf of an undertaking situated in the territory of another Member shall be governed by the laws and regulations of the latter Member.

Article 3.

The Members which ratify this Convention and which do not already possess a system, whether by insurance or otherwise, of workmen's compensation for industrial accidents agree to institute such a system within a period of three years from the date of their ratification.

Article 4.

The Members which ratify this Convention further undertake to afford each other mutual assistance with a view to facilitating the application of the Convention and the execution of their respective laws and regulations on workmen's compensation and to inform the International Labour Office, which shall inform the other Members concerned, of any modifications in the laws and regulations in force on workmen's compensation.

Article 5.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 6.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Článek 2.

Aby odškodněny byly úrazy, které utrpěli zaměstnanci, jichž se používá dočasně nebo přechodně na území některého členského státu na účet podniku, jehož sídlo je na území jiného členského státu, může býti ustanoveno, že bude použito zákonných předpisů posléz uvedeného státu, na podkladě zvláštní dohody mezi zúčastněnými členskými státy.

Článek 3.

Členské státy, které ratifikují tuto úmluvu a které dosud nezavedly systému odškodnění nebo úrazového pojištění, zavazují se, že zavedou takovou úpravu do tří let ode dne své ratifikace.

Článek 4.

Členské státy, které tuto úmluvu ratifikují, se zavazují, že si navzájem budou nápomocny, aby usnadněno bylo provádění této úmluvy, jakož i provedení jejich příslušných zákonů a nařízení, týkajících se odškodnění úrazů při práci, a že Mezinárodnímu úřadu práce oznámí každou změnu svých platných zákonů a nařízení o odškodnění úrazů při práci, o čemž tento úřad ostatní zúčastněné členské státy zpraví.

Článek 5.

Úřední ratifikace této úmluvy budou za podmínek, předepsaných v části XIII. mírové smlouvy versailleské a v souhlasných částech ostatních mírových smluv oznámeny generálnímu tajemníkovi Společnosti Národů a jím zapsány do rejstříku.

Článek 6.

Tato úmluva nabude působnosti, jakmile její ratifikace dvěma členy Mezinárodní organizace práce bude generálním tajemníkem zapsána do rejstříku.

Úmluva bude zavazovati pouze členy, jichž ratifikace bude zapsána v sekretariátě.

V důsledku toho tato úmluva nabude působnosti pro každého člena v den, kdy jeho ratifikace bude zapsána v sekretariátě.

Article 7.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 6, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3 et 4 au plus tard le 1er janvier 1927, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions ou protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 10.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer, à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 12.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Le texte qui précède est le texte authentique du Projet de Convention dûment adopté par la

Article 7.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 6, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3 and 4 into operation not later than 1 of January 1927, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 9.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 10.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 11.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 12.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

The foregoing is the authentic text of the Draft Convention duly adopted by the Gene-

Článek 7.

Jakmile bude v sekretariátě zapsána ratifikace dvou členů Mezinárodní organizace práce, oznámí generální tajemník Společnosti Národů tuto skutečnost všem členům Mezinárodní organizace práce. Rovněž je zprávi o zapsání ratifikací, které mu budou později oznámeny ostatními členy organizace.

Článek 8.

Každý člen, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje, s výhradou ustanovení čl. 6, že ustanovení článků 1, 2, 3 a 4 provede nejpozději dnem 1. ledna 1927 a že učiní opatření, která budou nutna, aby tato ustanovení byla uskutečněna.

Článek 9.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který ratifikuje tuto úmluvu, zavazuje se provést ji ve svých osadách, državách nebo protektorátech v souhlase s ustanoveními čl. 421 mírové smlouvy versailleské a jemu odpovídajících článků ostatních mírových smluv.

Článek 10.

Každý člen, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí doby deseti let ode dne počáteční působnosti této úmluvy, a to zvláštním přípisem, zaslaným generálnímu tajemníkovi Společnosti Národů a jím do rejstříku zapsaným. Výpověď nabude účinnosti teprve rok po zapsání v sekretariátě.

Článek 11.

Správní rada Mezinárodního úřadu práce podá aspoň jednou za deset let všeobecné konferenci zprávu o provádění této úmluvy a rozhodne, má-li býti dána na denní pořad konference otázka revise nebo změny této úmluvy.

Článek 12.

Texty francouzský a anglický této úmluvy jsou oba autentické.

Předchozí text je autentickým textem návrhu úmluvy, řádně přijatého všeobecnou kon-

Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 10 juin 1925.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, le 24 juin 1925:

Le Président de la Conférence:

Dr. EDVARD BENEŠ.

Le Directeur du Bureau international du Travail:

ALBERT THOMAS.

ral Conference of the International Labour Organisation during its Seventh Session which was held at Geneva and declared closed the 10th day of June 1925.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-fourth day of June 1925.

The President of the Conference:

The Director of the International Labour Office:

Recommandation concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de réparation des accidents du travail.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 mai 1925, en sa septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'égalité de traitement des travailleurs nationaux et étrangers victimes d'accidents du travail, deuxième question inscrite à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce cinquième jour de juin mil neuf cent vingt-cinq, la Recommandation ci-après à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

I.

La Conférence recommande qu'en vue de l'application de la Convention concernant l'égalité de traitement des travailleurs étrangers et nationaux en matière de réparation des accidents du travail, chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne les mesures nécessaires:

Recommendation concerning equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventh Session on 19 May 1925, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents, the second item in the agenda of the Session and

Having determined that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts, this fifth day of June of the year one thousand nine hundred and twentyfive, the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

I.

In order to facilitate the application of the Convention concerning equality of treatment for national and foreign workers as regards workmen's compensation for accidents the Conference recommends that:

ferenci Mezinárodní organizace práce na jejím sedmém zasedání, které bylo odbyváno v Ženevě a prohlášeno za skončené dne 10. června 1925.

TOMU NA SVĚDOMÍ připojili své podpisy dne 24. června 1925:

Předseda konference:

Dr. EDVARD BENEŠ.

Ředitel Mezinárodního úřadu práce:

ALBERT THOMAS.

**Doporučení o rovnocenném nakládání s cizími
zaměstnanci jako s domácími ve věci odškod-
nění pracovních úrazů.**

Všeobecná konference Mezinárodní organizace práce Společnosti národů,

svolaná do Ženevy správní radou Mezinárodního úřadu práce a tam se shromáždivší dne 19. května 1925 ke svému sedmému zasedání,

když se rozhodla přijmouti různé návrhy týkající se rovnocenného nakládání s domácími a cizími zaměstnanci utrpěvšími pracovní úrazy, druhé to otázky pojaté na denní pořad tohoto zasedání, a

když rozhodla, aby tyto návrhy nabyly formy doporučení,

usnáší se dnes pátého června 1925 na níže uvedeném doporučení, které jest předložiti zkoumání členů Mezinárodní organizace práce k tomu cíli, aby se mu dostalo účinnosti formou státního zákona neb jinak, v souhlasu s ustanoveními části XIII. mírové smlouvy Versailleské a jí odpovídajících částí ostatních mírových smluv:

I.

Konference doporučuje se zřením k provádění úmluvy o rovnocenném nakládání s cizími zaměstnanci jako s domácími ve věci odškodnění pracovních úrazů, aby každý člen Mezinárodní organizace práce učinil nutná opatření,

a) pour faciliter aux bénéficiaires d'une indemnité qui ne résident pas dans le pays où cette indemnité leur est payable le versement des sommes qui leur sont dues et pour assurer l'observation des conditions prescrites par les lois et règlements pour le paiement de ces sommes;

b) pour que, dans le cas de contestations sur le non-paiement, la suspension du paiement ou la réduction du montant de l'indemnité due à une personne qui ne réside pas dans le pays où son droit à indemnité a pris naissance, une action puisse être introduite devant les tribunaux compétents de ce pays, sans que l'intéressé soit tenu d'être présent en personne;

c) pour que le bénéfice des exemptions de droits fiscaux, de la délivrance gratuite de pièces officielles et des autres avantages accordés par la législation d'un Membre en matière de réparation des accidents du travail soit étendu dans les mêmes conditions aux ressortissants des autres Membres ayant ratifié la Convention ci-dessus mentionnée.

II.

La Conférence recommande que, dans les pays où n'existe pas un régime d'indemnisation ou d'assurance forfaitaires des accidents du travail, les Gouvernements, jusqu'à l'institution d'un tel régime, facilitent aux ouvriers étrangers le bénéfice de la législation nationale de ces ouvriers en matière de réparation des accidents du travail.

Le texte qui précède est le texte authentique de la Recommandation dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa septième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 10 juin 1925.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, le 24 juin 1925.

Le Président de la Conférence:

Dr. EDVARD BENEŠ.

Le Directeur du Bureau international du Travail:

ALBERT THOMAS.

a) When a person to whom compensation is due under the laws and regulations of one Member resides in the territory of another Member, the necessary measures be taken to facilitate the payment of such compensation and to ensure the observance of the conditions governing such payment laid down by the said laws and regulations;

b) In case of dispute concerning the non-payment, cessation of payment, or reduction of the compensation due to a person residing elsewhere than in the territory of the Member where his claim to compensation originated, facilities be afforded for taking proceedings in the competent courts of law in such territory without requiring the attendance of the person concerned;

c) Any advantage in respect of exemption from duties and taxes, free issue of official documents or other privileges granted by the law of any Member for purposes connected with workmen's compensation, be extended under the same conditions to the nationals of the other Members which shall have ratified the afore-mentioned Convention.

II.

The Conference recommends that, where in any country there exists no system, whether by insurance or otherwise, of workmen's compensation for industrial accidents, the Government shall, pending the institution of such a system, afford facilities to alien workers enabling them to benefit by the laws and regulations on workmen's compensation in their own countries.

The foregoing is the authentic text of the Recommendation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Seventh Session which was held at Geneva and declared closed the 10th day of June 1925.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-fourth day of June 1925:

The President of the Conference:

The Director of the International Labour Office:

a) aby usnadněno bylo oprávněncům na odškodnění, kteří nemají trvalého bydliště v zemi, kde toto odškodnění je splatno, vyplácení částek jim náležejících, a aby zabezpečeno bylo šetření podmínek, stanovených zákony a nařízeními, pokud jde o výplatu těchto částek;

b) aby v případě sporů vzniklých z neplacení, přerušení placení, nebo snížení výše odškodného, splatného osobě, která nemá trvalého bydliště v zemi, kde její nárok na odškodné vznikl, mohlo být před příslušnými soudy této země zahájeno sporné řízení, aniž by zúčastněný byl povinen se ho osobně zúčastnit;

c) aby dobrodiní osvobození od poplatků, bezplatnost úředních listin a jiné výhody skýtané zákonodárstvím toho kterého členského státu ve věci odškodnění úrazů při práci, byly rozšířeny za týchž podmínek na příslušníky ostatních členských států, které ratifikovaly tuto výše uvedenou úmluvu.

II.

Konference doporučuje, aby v zemích, kde se nevyskytuje systém odškodnění nebo pojištění pracovních úrazů, vlády, až do jeho zavedení, usnadnily cizím dělníkům účast na výhodách domácího zákonodárství ve věci odškodnění úrazů při práci.

Předchozí text je autentický text doporučení, řádně přijatý všeobecnou konferencí Mezinárodní organizace práce na jejím sedmém zasedání, které konáno bylo v Ženevě a bylo prohlášeno za skončené dne 10. června 1925.

TOMU NA SVĚDOMÍ připojili své podpisy
dne 24. června 1925:

Předseda konference:

Dr. EDVARD BENEŠ.

Ředitel Mezinárodního úřadu práce:

ALBERT THOMAS.

PROZKOUMAVŠE TENTO NÁVRH ÚMLUVY A DOPORUČENÍ SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 31. LEDNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky Československé byla uložena po smyslu čl. 5 u generálního tajemníka Společnosti Národů, který ji registroval dne 8. února 1927. Tímto dnem nabyla Úmluva, dle ustanovení čl. 6, pro republiku Československou mezinárodní působnosti.

Mimo republiku Československou uložily u gen. tajemníka Společnosti Národů ratifikační listiny Úmluvy tyto státy:

Jižní Afrika (30. III. 1926), Švédsko (8. IX. 1926), Velká Británie (6. X. 1926), Království SHS (1. IV. 1927), Holandsko (13. IX. 1927), Finsko (17. IX. 1927) a Belgie (3. X. 1927).

Dr. Beneš v. r.